

CORONAVIRIS (COVID-19)

Er zijn GEEN vieringen in onze kerk conform de richtlijnen van de regering, het RIVM en de Nederlandse bisschoppen. Zeker tot en met Pinksteren, zo hebben de bisschoppen laten weten.

Wij betreuren dit zeer, maar het gaat om ons aller gezondheid.

Blijf staande en graag tot spoedig ziens.

Ook het dienstencentrum van de locatie is tot nader bericht gesloten.

Voor noodgevallen kunt u contact opnemen met pastor Hans van Zonneveld Tel. 06- 19 92 50 42.

De H. Antonius Abtk kerk is en blijft telefonisch bereikbaar Tel. 06- 53 24 08 09 (kerk)

Om U toch enig inspiratie te geven in deze veertigdagentijd leest u hieronder een evangelielezing met een daarbij behorende overweging wat wordt afgesloten met een gebed.

Evangelie van de 5e zondag in de veertig dagentijd.

Een man die Lazarus heette, was ernstig ziek. Hij woonde in Bethanië, het dorp van Maria en haar zuster Marta. Maria was de vrouw die de Heer met geurige olie had gezalfd en zijn voeten met haar haren had afgedroogd. De zieke Lazarus was haar broer. De zussen van Lazarus stuurden Jezus de boodschap: 'Heer, uw vriend is ernstig ziek.'

Bij het horen hiervan, zei Jezus: 'Deze ziekte loopt niet uit op de dood; ze dient ter verheerlijking van God; ze is het middel waarmee God zijn Zoon zal verheerlijken'.

Twee dagen later vertrok Jezus naar Bethanië, Bij aankomst in het dorp hoorde Jezus dat Lazarus al vier dagen geleden was overleden en begraven.

Zodra Marta hoorde dat Jezus er aan kwam, ging zij Hem tegemoet en zei tot Jezus: 'Heer, als U hier was geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn. Maar ook nu weet ik dat God U alles zal geven waar U hem om vraagt.'

Jezus zei tot haar: 'Uw broer zal opstaan uit de dood.' Marta antwoordde: 'Ik weet dat hij zal verrijzen bij de verrijzenis op de laatste dag.' Jezus zei haar: 'Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en ieder die leeft in geloof aan Mij, zal in eeuwigheid niet sterven.'

Marta waarschuwde Maria dat Jezus er was, en samen gingen ze naar de plaats waar Lazarus was begraven. De Joden die op bezoek waren bij Maria gingen ook mee. Bij het graf gekomen sprongen de tranen Jezus in de ogen. Het was een rotsgraf en er lag een steen voor. Jezus zei: 'Neem de steen weg!' Dat deden ze. Jezus sloeg de ogen ten hemel en bad: 'Vader, Ik dank U dat U Mij verhoord hebt. Ik weet dat U Mij altijd verhoort, maar omwille van allen hier bijeen rond Mij zeg Ik dit: zij moeten geloven, dat U Mij gezonden hebt.'

Na deze woorden riep Hij met luide stem: 'Lazarus, kom naar buiten!' De gestorvene kwam naar buiten, voeten en handen met zwachtels gebonden en om zijn hoofd een zweetdoek.

Jezus beval hun: 'Maak hem los en laat hem gaan.' Vele van hen die met Maria en Marta waren meegekomen en hadden gezien wat Hij gedaan had, geloofden in Hem.

(Johannes, uit hoofdstuk 11)

Overweging

Je leest dit verhaal... en onmiddellijk weerklinken in je hoofd de berichten over de pandemie met de afstandelijke en klinische naam Covid-19. Je leest in de krant en ziet en hoort op TV over het als nog maar stijgende aantal slachtoffers, over de pijnen en het lijden die in veel ernstige gevallen met de besmetting gepaard gaan, de eenzaamheid die velen treft juist op de momenten dat je je gelieven om je heen wilt hebben. In Italië en Spanje sterven honderden mensen in eenzaamheid, en kunnen begraafplaatsen en crematoria de hoeveelheid dodelijke slachtoffers niet meer aan. Bij ons moet afscheid nemen in heel kleine kring. Verdrietig en verschrikkelijk om te horen, aan te zien, je voor te stellen. En dichtbij... je weet dat velen het moeilijk hebben met besmette en zieke gelieven, vaak nog bovenop al langer aanwezig lijden, dat soms voor behandeling maar even moet wachten omdat corona de meeste aandacht naar zich trekt. Begrijpelijk in groter perspectief misschien, maar de pijn en de eenzame wanhoop in vele huizen zijn er niet minder om! Je zou er willen zijn, mensen willen omarmen in hun ellende. Maar het bevel is: houd afstand, kruip en blijf in je eigen hok! Machteloosheid, frustratie ook.

En dan hebben we het nog niet eens over de onzekerheid die deze situatie voor velen met zich meebrengt. Financieel, je baan, je huis, noem maar op. En de spanningen die langdurig thuis moeten zitten met zich mee brengen. Mijn onophoudelijke gedachten en gebeden om kracht en sterkte in alle verdriet en hopeloosheid zijn bij hen, bij u allemaal! Op afstand, ja, maar recht vanuit het hart en diep oprecht gemeend.

En dan lees je dit verhaal uit het evangelie... De zussen zijn ervan overtuigd dat Jezus de dood van hun broer had kunnen tegenhouden. 'Heer, als U hier was geweest. Onze broer zou niet gestorven zijn!' Kunnen we de dood tegenhouden?

En lees wat Johannes vertelt: op de vierde dag, wanneer de dood onherroepelijk is, wordt het onmogelijke mogelijk. Jezus leeft mee met het leed van de zussen van Lazarus. Hij schiet zelf ook vol, want Lazarus was een goeie vriend! Hij gaat naar het graf en staat met zijn groot vertrouwen in zijn Vader tegenover de dode. Hij bidt tot zijn Vader en zegt dan: 'Lazarus, kom naar buiten!' Vervolgens geeft Jezus opdracht om Lazarus te ontdoen van de windels en hoofddoek.

Opmerkelijk dat deze gebeurtenis blijkbaar zo weinig stof doet opwaaien. Zoiets zou toch een geweldige vloedgolf aan enthousiasme moeten hebben opgewekt in de media van toen! Je hoort al de hijgerige vragen: 'Lazarus, hoe voelde je je? Wat ging er door je heen?' Maar dat wordt niet verteld, in het verhaal spreekt Lazarus geen woord. Johannes, onze evangelische correspondent ter plaatse, vraagt niets aan Lazarus en zegt verder geen woord meer over hem. Ja, verderop in het verhaal vertelt hij dat Lazarus een paar dagen later op een feestje aanwezig was. Maar dat is het dan ook.

Het gaat dus niet om Lazarus. De belangstelling van Johannes gaat alleen maar naar Jezus. Johannes spreekt trouwens nooit over wonderen maar altijd over 'tekenen'. Hij wil zijn lezers laten aanvoelen wie en hoe Jezus is. Johannes laat simpelweg zijn geloof en zijn vertrouwen zien: in Jezus wordt tastbaar dat God leven wil schenken, volop en overvloedig, onverwacht ook; dat God de mens nooit loslaat, nu niet en - dat mogen we hopen - ook niet in ellende en in de dood.

De focus van onze verslaggever is gericht op de mensen die het teken zagen, en naar ons die zijn verhaal lezen of horen.: 'Wie in mij gelooft zal leven.'

Het is duidelijk dat dit de kern is. Voor Johannes is wat Lazarus gebeurt op zichzelf geen reden tot een media-hype. Maar wat Lazarus overkomt, is wel een beloftevol teken voor ieder van ons. Dus wij allemaal, die vandaag zo worstelen met de gevolgen van het virus, zie vooral toch de ware bedoeling in van dit verhaal... en laat je erdoor bemoedigen en troosten.

Lees het verhaal nog eens! Misschien worden die opmerkelijke woorden beter verstaanbaar: 'Neem die steen weg. Kom naar buiten. Maak hem los en laat hem gaan.' Herken er jezelf en je eigen leven in. Het overkomt ons vandaag de dag in alle hevigheid: dat we letterlijk opgesloten zitten in sociale isolatie, in eenzame afzondering, zonder een zichtbare uitweg, De muren komen misschien in alle hevigheid op je af. En dan is er deze schouderklop, een woord dat werd gesproken uit liefde en nabijheid, dat woord wekt ons tot leven: Kom, Lazarus, blijf daar niet zitten in het duister, kom naar buiten in het licht.

In uitzichtloze situaties zie je hoe mensen in staat zijn om op te staan, creatief te worden, oog te hebben voor wat op ons drukt. Dat dit kan gebeuren is een teken van hoop, een ander en nieuw leven is mogelijk. Goede moed, kracht en sterkte! Vindingrijkheid ook! God laat ons niet alleen!

Hans van Zonneveld

Gebed

Vader en moeder ineen,
wees bij ons met uw troost
en bemoediging.
Sterkte hebben we nodig
juist in deze dagen en weken.
Houd het kwaad alsjeblieft
zo ver mogelijk van ons allemaal.
Troost ons in het verdriet
als dierbaren ons ontvallen
zonder goed afscheid!
Bemoedig allen die ogenschijnlijk
Onvermoeibaar klaar staan
met hun zorg en diepe betrokkenheid.
Ga met ons allemaal mee
in deze onzekere dagen.
Houd ons bijeen
als onder een warme deken
ondanks alle verplichte afstand.
Blijf dicht bij ons en zegen ons
met uw beschermende liefde. Amen.

(Gebed voor het raam – Goede Herderkerk)